

T MEMOIRES OVER 25 JAAR NIGHT OF THE PROMS DEEL 1

Jan Ver-
eecke en
Jan Van
Esbroeck,
twee stu-
denten
met een
wild plan.

onder meer omdat het Sportpaleis op sterven na dood was. De toenmalige eigenaars stevenden op een faillissement af, het dak lekte, het tochtte er door de ontelbare kieren en spleten, en vooral: het stonk er overal naar urine. Een weinig aantrekkelijke locatie. Maar Jan en Jan, gedreven door jeugdige overmoed (die hen eigen is gebleven) begonnen onvertogen aan het realiseren van iets waarvan ook zij dachten dat het goed voor één keer zou zijn. Op een dag stonden ze aan de Reyerslaan in Brussel voor mij. Allebei met rode koontjes, ze waren wat bedeesd. Ze vertelden over wat ze wilden ondernemen en voegden er onomwonden aan toe: 'Er is een klein probleem, want we weten niet of we rond zullen komen en of we geld zullen hebben om je te betalen.' Als het op centen

aankomt, zijn ze altijd duidelijk geweest. Ze beloofden wel dat, als er iets zou overblijven, ik daar een beetje zou van mogen opstrijken en smeerden nog wat stroop om mijn destijds populaire stoppelbaard. Ik zei ja. Het begin van een langdurige samenwerking en hechte vriendschap.

RIJPE DAMES

Eén jaar later. Zaterdag 19 oktober 1985. Op het podium in het Sportpaleis zaten de 70 leden van het **KONINKLIJK FILHARMONISCH ORKEST VAN VLAANDEREN** klaar voor iets wat ze niet echt zagen zitten. Een concert in een véél te grote zaal met een onwaarschijnlijk slechte akoestiek en met op het middenplein duizenden joelende, zingende en vlaggenzwaaiende studenten. De meeste klassieke

musici hadden het bovendien niet zo hoog op met de 'goedkope' popmuziek die ze ook zouden moeten spelen. Het koor was samengesteld uit zes amateurverenigingen luisterend naar namen als **SINGHET SCORE** en **ZANGLUST** en bestond voornamelijk uit oudere dames met keurige maar gedemoederde kapsels én even gedemoederde handtassen. Allesbehalve rock-'n-roll. Toch liep de zaal goed vol: 13.500 toeschouwers. Ze wisten niet goed wat te verwachten, maar de sfeer zat erin. Ik kwam op en er barstte een oorverdovend applaus los, nog voor er één noot gespeeld of één woord gezegd was, zó hooggespannen waren de verwachtingen, zó doordrongen waren al die mensen van het besef dat ze wel 'ns de geboorte van iets buitengewoons konden meemaken. Ik kreeg een krop in de keel, ter grootte van een ijsbergsla.

METEEN PECH

Ik vermande me en stelde koor en orkest voor. Daarna moest ik de dirigent **EMIL TCHAKAROV** oproepen. Het eerste technische probleem manifesteerde zich al, we waren net één minuut bezig. Tchakarov, een kleine, flamboyante homo uit Bulgarije, zou in de sidecar van een motorfiets door de voordeur van het Sportpaleis worden gereden en zo via de zaal langs het publiek naar voor worden gevoerd. In de stress die aan

een première voorafgaat, waren de jongens die de stunt regelden, vergeten te controleren of die motor wel door die voordeuren kon. Niet dus. Ik kondigde met veel bombarie de man aan en maande het publiek aan achterom te kijken en goed op te letten. Maar er gebeurde niets. Dat kon tellen als opener. Een zenuwachtige toneelmeester probeerde me met gebaren duidelijk te maken wat er aan de hand was, maar ik verstond er geen snars van en probeerde tijd te winnen door de studenten 'E-mil, E-mil!' te laten scanderen. Na drie minuten dook hij buiten adem achter mijn rug op. Hij was noodgedwongen rond het gebouw gelopen.

IJSKOUDE VIP

Emil Tchakarov deed het overigens erg goed en bespeelde vlot de voor een klassieke dirigent ongekend grote massa toehoorders. Wat we toen nog niet wisten, was dat Emil enkele maanden later op staande voet zou worden ontslagen door de Filharmonie wegens onmogelijk gedrag, en dat hij in 1991 op 41-jarige leeftijd zou overlijden aan aids. Hoe dan ook: die avond grom **FRANÇOIS GLORIEUX** van opwinding, terwijl **THIJS VAN LEER** met zijn dwarsfluit en **TOOTS THIELEMANS** - toen al een minzame en eerbiedwaardige grijsaard - met zijn mondharmonica voor muzikale hoogtepunten zorgden. ▶

Harry
Sacksioni.

De Vlaamse trompettist Theo Mertens was dé ster van de tweede editie. Hij speelde het Sportpaleis plat met zijn hemelse muziek.

Toots
Thielemans
was er
25 jaar
geleden
ook al
bij.